

Vekaansie!

Aj' vandaage de dag de kraanten eupen slaon, dan roegelen de vekaansie-anbiedings je zowat integen. Van ien-daegse busreizen naor de Efteling tot zeuven-weekse vliegtuug- uutstappies in Indonesie, et kan allemaole en et is ok allemaole lieke spotgoedkoop... Doe'k daor es even in omme sneupte, kwam mi'j een oolde gebeurtenisse in 't zin.

Et is al weer mooi wat jaoren leden, doe was d'r in de Westhoek een jonktrouwd span, die wollen een fietstocht maeken deur Nederland. Dat gebeurde doedertied nog wel es: tentien aachterop en trappen mar en ofwaachten waor aj' belanen (As Maij-Weggen heur zin krigt kan zoks in de kommende jaoren wel weer een grote vlocht nemen, mar daor gaot en now niet over).

Afijn, oons peertien hadde wel een min of meer vaststaond plan: ze wollen d'r een alle-perveensies-tocht van maeken. Van de Westhoek over Wolvege, Oosterwoolde en dan wieder richting Drenthe. Dan even de veenkolonies van Grunningen mitpakken en bi'j de Duutse greens langes.... Om een laank verhael kot te maeken, op 't leste wollen ze over de Ofsluutdiek weeromme kommen. Mit mekere zol de reize zoe'n drie weken duren.

Mar goed, doe ze al veertien daegen vot weren, kregen de bureen een ansichtkaorte: Groeten uut Appelsche.

'Hoe kan dat now?', zeden ze. 'Die kaorte het zeker lange bi'j de

post onderwegens west. Zullen ze wel in de busse daon hebben op een kampeertierintien. En die dingen wodden zo es ien keer in de weke licht'.

Nog een weke laeter, ston et stel zélf al weer op 'e stoepe.

'En?', vreugen de bureen.

'Geweldig', zee et jonge peer. 'Zoe'n mooie vekaansie had'.

'Niet mu van al die kilemeters? Gien zeer gat?', wollen de bureen weten.

'Niks heur!'. De jongelu knip-oogden mekere es even toe.

'Mar 't was zeker wel een ende?'. De bureen begonnen nou écht ni'jsgierig te wodden.

'Vul mit', zeden de jongelu en ze gnezen een betien.

'We vunnen et wat vreemd', zeden de bureen. 'Doe jim al veertien daegen vot weren, kwam d'r een ansichtkaorte uut Appelsche'.

'Klopt', was et antwoord. En now lachten ze hadde op. 'We bin al die drie weken ok nooit wieder kommen! De Stellingwarven laggen d'r zó mooi bi'j, dawwe 't zunde vunnen om wieder te gaon. En daarom hewwe drekt de eerste dag al een mooi plakkiën in Appelsche opzocht en daor bin we bleven. 't Kon jommes nargens beter wezen'.

Et is netuurlik mar een onneuzel vertellegien, mar toch zit er een dubbele bojem in. Kiek, dat de Stellingwarven mooi binnen, dat wussen we ál en nóg! Mar dat jonge Stellingwarvers zoen klein betien keraosie hebben om de wereld in te trekken as et peer uut oons verhaeltien, dát hopen we niet! Daoromme:

Stellingwerven

Wat bin ze mooi, die Stellingwarven!
De Lende en et wiede laand,
de Westhoek mit zien boere-arven,
de Kaele Dunen - al dat zaand!

De dörpies mit heur stille plakkiës,
de winters mit heur sni'j en ies,
de riem, die gleenstert an de takkiës;
en zoemers krek een parredies!

Dat klinkt nogal wat overdreven,
mar goed, uut Stellingwarver mond....
Tóch is et goed en kiek es even
wat wieder in de wereld rond.

Dat hoeft niet riegelrecht naor Spanje,
et kan ok best in eigen laand.
Mar... schoef een reizen naor Bretagne
toch ok niet zomar an de kaant.

Gao rustig es deur Braobant zwarven,
bekiek De Bosch en de Sint Jan.
Trek ok een keertien naor de bargaen
en bien de lange latten an!

Kiek, wat de meensken doen en laoten
Vraag je ok of, hoe as dat kan.
En luuster slim goed, hoe ze praoten,
al snap ie d'r gien jota van.

Aj' dan tóch weeromme keren,
in eigen dörp, op eigen arf,
dan héur ik et je al beweren:
'Dit is mien thuus, mien Stellingwarf'.